

expressit sinistram... & Apollinarius dicitur... leuam manum. Graecum nomen...

Celebris historia de... in pectore... laborum...

De eo qui crucem... Roderico... proferebat...

De eo qui crucem... Roderico... proferebat...

De eo qui crucem... Roderico... proferebat...

De eo qui crucem... Roderico... proferebat...

De eo qui crucem... Roderico... proferebat...

De eo qui crucem... Roderico... proferebat...

De eo qui crucem... Roderico... proferebat...

De eo qui crucem... Roderico... proferebat...

Ad eum illis, quoniam hi plures, pluresque superant... demonum. Bruno Carthusianus...

Quod attinet uero ad sinistram, celebris historia de illo... qui laborum in pectore...

De eo qui crucem... Roderico... proferebat...

De eo qui crucem... Roderico... proferebat...

De eo qui crucem... Roderico... proferebat...

De eo qui crucem... Roderico... proferebat...

m. r. z. in... rami... r. s. m.

Demonet in proxima... p. s. m.

Cot. no. strum in... p. s. m.

De eo qui crucem... Roderico... proferebat...

De eo qui crucem... Roderico... proferebat...

De eo qui crucem... Roderico... proferebat...

sicut sinistra; tamen non raro eidem tribuntur, ex com-... muni loquendi modo Graecorum...

Ad te autem non appropinquabis... quod pacto recitatur etiam in missa Dominica...

Demonet in proxima... p. s. m.

Cot. no. strum in... p. s. m.

De eo qui crucem... Roderico... proferebat...

De eo qui crucem... Roderico... proferebat...

De eo qui crucem... Roderico... proferebat...

De eo qui crucem... Roderico... proferebat...

De eo qui crucem... Roderico... proferebat...

punctionibus atteruntur: depraedantur anima... si sapimus in custodiam, & dominum Deo...

Illud praeterea perpendit, quod non aetna, non uno... loco hoc plane peccatoribus grave tormentum futurum...

De eo qui crucem... Roderico... proferebat...

De eo qui crucem... Roderico... proferebat...

De eo qui crucem... Roderico... proferebat...

De eo qui crucem... Roderico... proferebat...

De eo qui crucem... Roderico... proferebat...

De eo qui crucem... Roderico... proferebat...

De eo qui crucem... Roderico... proferebat...

* Thren. 3. Oculorum... m. p. s. m.

* Jer. 26. Magnum... m. p. s. m.

* Jer. 26. Magnum... m. p. s. m.

* Jer. 26. Magnum... m. p. s. m.

* Jer. 26. Magnum... m. p. s. m.

* Jer. 26. Magnum... m. p. s. m.

Legendi etiam hoc loco Joa. Bochius, & Julius Sirenus. Rationem Bernardi assignat, ne quidem celestibus vacet ad opera celestium nostrorum, quoniam miserum nobis subiectionem tuam, immittat ipsa non est contentus cultoribus vultum tuum, prout etiam non est contentus cultoribus tam parum utitur, non parum usque, tam fragili, tam insufficienti, quae in nobis est, ad custodiendum adeo preciosum depositum, in actum crucis sine pretium sanguinis tui. Quod & ante incarnationem verum etiam est, quia efficacia illius praesentium omnes potest esse inquam angelibus habent materialium rerum formis, quidam singulorum homines singulis habeant, quoniam contentus anima immortalis, & immortale sine aliquando corpus habituri, homoque sit eorum rerum quasi finis secundum Deum? Ut primum ergo eductus quis in locum, & a matris avellitur utero, intra quem quoniam est, quia tamquam res ad ipsam pertinet, eadem curatori subest, entorem proprium obtinet, quod gentium dixerint, quod nobiscum veluti gignatur, & nascatur, qui officium faciat usque ad mortem, & aeternitatem etiam deum electum, si tantisper desineatur in purgatorio, ad eorum usque perduxerit. Tam sunt aliqui tamen perverti, ut scilicet Deo deseri, ita dici possunt ab angelis, vel secundum modum sanctorum angelorum, quem admodum quomodo templi excidium audite tunc in eo voces, *intermitti hinc*. Quo praesertim illud Jeremias. *Coram vobis habylonem, & portus curris desolavit quomodo eam.* Intereit etiam quomodo sanctorum angelorum, ut custodiant, ad implendas ruinas, & sedes angelorum malorum. Quamquam nec illa de causa creati sunt homines, ut prope per se secundum naturam non dependentes ab angelis, nec vulgare illud de sedibus angelorum impendit dictum, ex quo verum est, ita ut omnino respondeat illorum numerum, numeris hominum praedeterminatum. Reprobos etiam, & quoscunque homines angelis custodiunt: credique potest, etiam si oppositum praesertim nonnulli, ut Nysenus, & Procopius, in ipso statu innocentiae futuram fuisse custodiam eandem, & antequam peccarent, Angelos custodes attributos Adam, & Eva, quod videretur ea res pertinere ad rectum ordinem universi, atque providentiae divinae, quem admodum, & ut angelis etiam tunc mundum suum administrarent. Denique Hieronymus, si recedit hoc ad humanae naturae dignitatem. Accedit quod jusse angelica cura, ne daemones, haec nocerent extrinsecus: causer: poterant quomodo angeli prodesse, ut homines magis magique in virtutibus, ac meritis proficerent. Hinc fit, ut custodem Christus angelum nullum proprie habuerit etiam ut hominem, quia beatus erat, & caput angelorum, atque omnium hypostaticam, non solum ob immam gratiam gloriamque, sed etiam ob protectionem. Quare quidem Christo locum suum interpretantur, vel de honorario angelorum obsequio accipiunt, vel non ratione Christi secundum se, sed secundum illum membra, id est, alios homines. Confortatio angelica in Christo non fuit necessitas, sed honoris, & laudis: diabolus tentavit solum exterius, & permittente ipsorum et Christo, ut eum vinceret, & nos armaret. Exendum est familiaris, frequentis, ut ita dicam, & humilis versari, agereque nobiscum angelos post, quam ante incarnationem, ut innotuit in Apocalypsi, quomodo adorati se angelus a Joanne non permittit. Hoc tortalis voluit Christus, quomodo tempus ante incarnationem, & intenus nobis angelos fuisse, & ad praesentem subinde missos, & congruentis numero gentium dumtaxat praesentis: vel certe probris hominibus, qualis erat Jacob, sine numero fideique, & nobis bene placeat, ut in recitatoribus, quippe qui etiam nato Christo deserviant, ut in excelsis Deo, & in terra pacea hominibus sua voluntaria sit. Nec vera sententia, cujus Origenes, i meminit, inchoari custodiam tantum in baptismo, quod placet Primasio non item illa aliorum, differunt utriusque rationis. Incipit vel in natiuitate, ut prius dixi, vel etiam in conceptione, in qua Tertullianus, a quo aliqua portio divinae voluntatis ministris modulatur, quod & fortissima Machabeorum, a matre non obtulerit fecerit, & eodem faciunt, qui scribunt in Eldae lib. 1. licet a poepryph. Multa dixi de hoc effectu conceptionis, & quomodo intra ventrem fetus continetur, possent, & deinde in natiuitate, & demum usque ad mortem, quae sunt omnes hominis aetate, in quibus custodia eger, sed longioris operae id est, a libere acrimis, & Legendus in soliloquiis Augustinus, ubi scribit inter alia,

quod angeli magna cura, & vigilantia studio adfuerunt nobis omnibus horis & locis iocundantes, & providentes necessitatibus nostris, & solliciti discurrerentes inter nos & Dominum, ambulantes nobiscum in omnibus visis nostris intrantes & exantes nobiscum. Non sunt quidem alligati Angeli custodes nostri loco in quo lumenque pluribus simul in locis quibuscunque, vel ubique possunt esse: ubi sunt ascendere, & descendere: & ubiqueque sint, & ubi faciem Patris, sicut latroni libenter erat paritudo, ubi Deum vidit. Nihilominus dicuntur semper nobis adesse, si non praesentia substantialis certe alioquin providentiae effectu, & quia quomodo volunt, & oportet, illico accurrunt: quem admodum nutrix praesens infanti dicitur, quia licet eodem in cubiculo, vel domo ablit, consilium quomodo opus est redit. Legit Bernardum, & Gregor. 7. Observat autem Bernardus, id fidelibus suis providentiam voluisse divinam praestare, ut in ore ipsorum veritatem illi. Quae formaliter praestare viderentur, (umta occasione ex diabolo, qui eos iuravit, ut in hoc quoque nequissimus ille servus, filius servit vel inivitus: nihil tam molestum ei, nihil nobis esse posse tam jucundum, quam ut etiam malum eius nobis cooperetur in bonum. Quomodo angelis suis mandavit de te.) Hebraice, Graeceque est in futuro tempore. *Jesusus ubi, & quod angeli, & quod suis, & quod mandavit deus, & quod de te, quod substantias adeo nobilibus, quod quasi intimit, & familiaris ministris, quod adhibito praesertim, quod de te inferioris secundum naturam.* Mira dignatio ait Bernardus, & verum magna dilectio charitatis. Quis enim quibus, de quo, quod mandavit? Tam subit magnam debere hoc verbum inferre reverentiam, asserere devotionem, conferre fiduciam pro praesentia: benevolentiam, custodiam. Neque vero ex impositione praesertim legentium, angelos id exequendo crederet in mento, vel in illius violatione peccare posse. In beatos non cadit meritum, nec etiam accessio illa praesertim essentialis, vel periculum demerendi, & beatitudinem perendi: quamvis accidentale aliquod gaudium consequi possint, quod Christus ipse affirmavit coram angelis esse super peccatore peccitorem agere. O. Genesius error fuit, angelos posse peccare circa custodiam sibi commissam de hominibus. Quomodo autem dicitur, *angelis mandavit de te, non est sensus, quod pluribus de uno particulari, ita ut quis habeat plures custodes. Omnia quidem sunt admittentis spiritus in ministerium missi propter te, qui beati spiritum capient saluti.* Sed unus unus peccitorem gerit curam, nisi pro ratione dignitatis, & officii plures adhibendi contentur. Tertullianus contra Praxeam arguendum dicitur distinctionem personarum, quia diabolus ipse dixit, *si filius Dei, & hunc iuravit locum, in quo mandans, diversus est ab eo, de quo mandata.* Et custodians te in amplexibus visis tuis. Monui prius, licet Marchi non recitet verba ista, Lucam referre, ut *conservatis te, quamvis vias non nomenper, distinguant Hugo, & Gregeus post Bernardus, i, vias hominum, demonum, angelorum, Dei, hominum necessitatem, & cupiditatem; demonum praesentiam, & obscuritatem; angelicam ascensum & descensum; Dei, misericordiam & veritatem.* Perverti vias nostras non possunt, adeo multae sunt, & comitum, dumque angelorum nostrorum effecta praesentia innumerata: tam te pe nobis nota, & obscura, quam ipsa angelorum substantia oculis corporis est in vita. O. Augustus Deus, ut non tam illos sperat, quod olim imperavi pro proptero, Giezi Elishae, & alius quem commemorat Antonius, i, quam mentis, & fidei oculos, ut credamus plures esse nos quam contra nos, quomodo major est, qui in nobis est, quam qui in mundo non. Fungitur eodem officio qui praesertim maxime religiosus: sic enim Iulius designans Deum, ecce o, ut, *visum angelum meum, qui praesertim te, & custodiat in vita, & introducat in locum, quem praesertim parat: obsecra enim, & aucti coram eius, nec contemneris dum patet.* Illustre Raphaelis exemplum qui Tobiam duxit, & reduxit: ipsa meta vitium, hoc est, in morte, fidei, carissimum sine dubio comitis, ac ducis charitatis, & minus entitit, quomodo spiritus maligni tunc maxime obdistant, ut scribit Gregor. 8. & exemplis confirmat, sicut Beda, & alius Max. antecessim vii exemplum nostrum est. Deporatas praeterea in celum animas quem admodum Laz. mendici in sinum Abrahae, i, ab angelis plurimae tentantur hitorae: id quod pro moribundis Ecclesiae veniant obviam angeli, occurrant, suscipiant animas, &

offe-

offerant in conspectu Altissimi. Quae Hebraeus ipse uferat precandi forma in funere. In manibus portabunt te, Augustus & vetus Plalterium, & in Evangelio Matt. b. ac Lucæ, & Tollen te, Tertullianus, *mandavit Angelis suis super te, ut te manibus suis tollant,* apud Lucam & Syrus interpretatur aliter exponit. Maldonatus fuit tamen manuum nomine allum vult ad consuetudinem, quia quae charissima nobis sunt, ne perdamus, neve quis fuerit, in manibus gestamus. Sicut Hilpanos dicere (Italos addere potuit) *gestat illud supra palmas manuum suarum,* id est, valde amat, diligentissimeque custodit. Hoc non nego; sed arbitror praecipuum vim illius formulae non esse, ad significandum gestationem iter facientis, quia exerceat gestans melius compresserem demanibus, & intra ulnas, superve humeros imponendo, quam supra solas palmas. Denique portare in manibus, id est, quod manibus, ut ignemque: quem admodum portare in humeris, & humeris, ac super humeros, non differunt, sicut etiam in brachiis, & brachiis. Ad curam, & custodiam spectat in manibus portare, quod pro oculis elselis, nam propterea dicitur: *Ecce in h. in manibus meis descripti tenentur tui coram oculis meis semper.* Quam necessarius praedagogus, immo bajulus, praesertim parvulo, inquit Bernardus, & c. quomodo facile transiit, qui illi portatur manibus; quam suavit, juxta vulgare Proverbum, natat, cuius alter sustinet mentum. Manus pro vi, & potentia sapienter ponuntur, veritque Paraphrales fortitudinis sua portabunt te, & portandi verbo importatur omnia administratio, & gubernatio, sic dicitur Deus portaturus te, lazarum, *salvatum populum, qui portatus fuerat ab utero suo, & gestatus de vulva sua.* Moyses autem conquebatur apud Deum, non posse solum sustinere populum, quia gravis erat ei, nec portare poterat pondus tantum in suis, sicut portare solet nutrix infantulum, & deferre in terram promissam. Quivis magistratus omni cognominatur, portatque seu fertur dicitur: sub quo, ut quique recti prudentior aestimator est, effe magis detrectat, & sub imposito gemit, quod toties facit Gregorius. Medicantibus honoris, blanduntur, inquit Bernardus, sed onera pensantibus, sedulo sunt, atque formidini: multi non tanta fiducia & alacritate currerent ad honores, si esse sentirent, & onera: gravari profecto mererent. Propter hoc iure tuo potest magistratus exigere cum Apolo non a tubatis, ut se supportent, ut *si cum gaudio illud faciant, & non gementur: quia hoc non expedit, o, quomodo scilicet solet Deus refractarios vindicare, tunc maxime, quando magistratus solo gemit inobedientiam vindicant.* Origenes est rapidiorem, obviam *Indivisa in aera, quae ab angelis, qui penitus purgati, & leves effecti sunt, ad delictis: portari qui aliquibus adhuc reliquis praerogantur.* Verum si de animalibus iusti separata placet hunc locum intelligere, quando portari dicitur ab Angelis in caelum, ut prius dixi, oportet omni delicto liberam esse. Locus autem ille Pauli pertinet ad resurrectionem; nec raptus alium importat, quam celeritatem resurrectionis & occursum ad iudicem, non quod egeat quasi manibus angelorum. Quem admodum nec anima separata requirit, ut migret in locum, vi extrinseca movens, aut DEI, aut angelis; sed suamet motiva facultate, sive non differat ab intellectu, & voluntate, sive differat (quia in re par feret ratio, quae de angelis) & sive dum est in corpore hominis, aliam potentiam motivam organicam habeat, sive non se ipsam potest movere; Alioqui Christus quem descendisse creditur, ad inferos, non descendisset, nisi virtute extrinseca, vel angeli, vel DEI, vel divinitus communicata, quod minus recte dicitur. Legatur Conimbricenses nostri. Ne forte offensus ad lapidem pedem suum. In Plalterio Romano, & apud Cassiodorum, in veteri, & quod Mediolanensis utitur Ecclesia, & apud Augustinum, quando Tertullianus, *ne ubi ad lapidem pedem tuum offensus.* Alter ne impingatur, *latus, illud, &c.* Est autem *Idem, & dicitur ne forte, ne, us non, us ne, nequando,* sed ad loci negationem, *venchibi,* extendi, nullo possum exemplo demonstrare. Chaldaice, *ne forte impingatur cupiditate prava, similis lapidi pedem tui.* Offensus pedis ad lapidem figurate denotat quodlibet periculum, quod quis incurrat: mystice, si quis Christus, qui i petra est, lapide angularis non offensus peccando, si legi, ut pridem dixi, lapidee nimium adherendo ledatur, si mortale committat peccatum, quod obstruat patriae celestis viam. Bernardus a quoque lapidem de diabolo in lapidibus quondam adoratum intelligit, & lapidibus

Ades obtulit Domino; egere autem nos manibus angelorum in egressu animae de corpore, adversus tantum lapidem, qui & mox appellatur *aspis, basiliscus, leo, draco.* Olim Cherebin, *viam ligni vitae custodiens,* nunc iter nostrum custodit, ut ad arborem vitae, Christum perveniamus; in via tenet, & lubrica angelus malum persequitur: bonus lumen praesertim, explanat & solida vitam tuetur adversus occursum malum, & Satanam, omniaque pericula, sicut manibus portans. Quomodo Christus va mundo dixisset *scandalis,* ut ea removerentur, subiecit mentionem de angelorum custodia. Ab his credendum custodit quomodo lapidatur, & adobrueretur, Stephanus lapidibus, ne offenderet. Denique *pax multa diligentibus legem Dei, & non est illis scandalum d.* Super lapidem, & basilicum ambulabis, & conculcabis leonem, & draconem. De custodia adversus pericula in genere proxime dictum est, vel quae non tam opera conatuque cujuscumque inferuntur, quam concurri quodam causarium contingunt, & in quae incurramus pro imprudens. Nunc sermo est de illis periculis, quae ab animalibus contingunt, & ab hominibus, qui feras moribus exprimit, & in praetereunt grassantur. Si eveniat, inquit, ambulare te super venenatas, & saevas bestias istas, Dei & angelorum lepus praesidio, non te laedent. Videberis quod Job dixit, seu apud eum Eliphaz, *Cum lapidibus regionum pactum habere, & videbuntur bestiae terra pacifica esse tibi.* Quomodo ambulatio, & conculcatio super inuinit, nempe redigere sub potestatem; quem admodum & ea, quomodo discipulis Christus dedit, *potestas calcandi supra serpentes, & scorpiones, & super omnes virtutes inimicorum, ut nihil noceret tibi,* sed videlicet contra virtutes inimicorum, ut pedibus calcas, per virtutem illius, qui iuxta comminationem DEI, *ob contumaciter debebat illi caput, id est, per virtutem feminis mulieris, per virtutem seminis tui.* De demoniis namque locus iste mystico saltem sensu palmis sumitur, vel etiam de hominibus, qui belluas, ac daemones imitantur: praeterea vim non modo curandi feras, sed & mori, ac venena sine noxa tolerandi quod non paucis evenit. Leo & draco reptant: *aspis & basiliscus* malitia, ut Basiliscus, ac Theodoritus notant. Videri quoque allusio potest ad desertum, per quod Hebraei transierunt, in quo erat *serpens adurens, & scorpis, ac diplosi.* Euthymius in enumeratis animalibus calumiam, invidiam, crudelitatem, indignationem observat, quae iustus vitia conculcat, minimeque ab his laedatur. Anonymus Graecus, quem profert Agellus, explanat de illo, qui aures ad DEI praesertim avertit, de venefico, qui veluti solo aspectu interimit de rapore ac tyrannico homine; de hypocrita, & iracundo. Remigius, post Augustinum, ait in *basiliscus* diabolum designari, quasi dicas regalem, seu Regem totius malitiae, & superbie: in *aspide* haereticos, per quos veneno doctrinae ille inficit in leone aperi sevientis: in *dracone* occulte insidiantes. Cassiodorus idem diabolo tribuit *aspidem,* quomodo occulte percutit: *basiliscum,* quomodo palam venena diffeminat: *leone,* quomodo persequitur innocentes: *dracone,* quomodo negligens impia voracitate deglutit. Haimo docet super *aspidem* Christum ambulasse, quia nulla ejus occulta tentatione potuit impediri: super *basiliscum,* quia manifeste tentatus a diabolo in morte, nullo modo est imperatus: ut *leone* gibellus de diabolo, quia aulus est in Christum manum mittere, eumque morti dare: ut *dracone* superum, dum morte sua ejus destruxit potentiam: primo modo tentationes occultas immittere nobis: secundo manifeste tentare: tertio violentem agere: quarto devorare, & incorporare sibi quocunque potest. Bruno Carthusianus interpretatur de diabolo latenter mordente per suggestiones illicitas: de collectione prave operantium, & exemplo foedito prave operationis alios ad mortem male operari faciendo trahentium: de perfectioribus manifeste insistantibus de haereticis, qui falsis rationibus incautos ligant, & aere hant a seculo demum devorant, sicut *draco* prius cauda ligat alicum animal, & postea ligat devorat. Bernardus exponit esse varia genera vitiolorum, nempe obstinationem, quomodo *aspis* obturat aures invidiam, qui dicit *oculus nequam* & potest; quia *basiliscus* in oculis venenum

habet,

loco lectum ab istis... non autem... non facile credo Agellio. Voluerunt... interpretari... quia palmas totas eras de ipse...

Libano eum. Hebraice... Græcèque additur... nec non à Hieronymo... in veteri Platerio... et apud Augustinum...

Quoniam cognovit nomen meum. Nomen pro Deo attribuitur... illius potius ipse monui. Cognitio hæc non solum est...

Quamvis hunc affectum satis indicabit sermone verbum... propter quod Hebraice dicitur... in Deum jubet...

Non novit hoc nomen ait Bernardus... qui assumit iuvantum d; qui dicit Dominus, Domine, & non...

Quod Galatius idem refert proprius ad mysterium incarnationis... quod Deus per omnia nobis factus est similis...

Clamavit ad me. Hebraice, ac Græcè in futuro; Hieronymus... in Platerio veteri; & Romano...

Et ego exaudiam eum. Desit pronomen in textu Hebræo... & Græco; & in Platerio Gallicano; & apud Hieron.

Et ego exaudiam eum. Desit pronomen in textu Hebræo... & Græco; & in Platerio Gallicano; & apud Hieron.

Et ego exaudiam eum. Desit pronomen in textu Hebræo... & Græco; & in Platerio Gallicano; & apud Hieron.

Et ego exaudiam eum. Desit pronomen in textu Hebræo... & Græco; & in Platerio Gallicano; & apud Hieron.

Et ego exaudiam eum. Desit pronomen in textu Hebræo... & Græco; & in Platerio Gallicano; & apud Hieron.

Et ego exaudiam eum. Desit pronomen in textu Hebræo... & Græco; & in Platerio Gallicano; & apud Hieron.

Et ego exaudiam eum. Desit pronomen in textu Hebræo... & Græco; & in Platerio Gallicano; & apud Hieron.

Et ego exaudiam eum. Desit pronomen in textu Hebræo... & Græco; & in Platerio Gallicano; & apud Hieron.

Et ego exaudiam eum. Desit pronomen in textu Hebræo... & Græco; & in Platerio Gallicano; & apud Hieron.

Et ego exaudiam eum. Desit pronomen in textu Hebræo... & Græco; & in Platerio Gallicano; & apud Hieron.

Et ego exaudiam eum. Desit pronomen in textu Hebræo... & Græco; & in Platerio Gallicano; & apud Hieron.

Et ego exaudiam eum. Desit pronomen in textu Hebræo... & Græco; & in Platerio Gallicano; & apud Hieron.

Et ego exaudiam eum. Desit pronomen in textu Hebræo... & Græco; & in Platerio Gallicano; & apud Hieron.

Et ego exaudiam eum. Desit pronomen in textu Hebræo... & Græco; & in Platerio Gallicano; & apud Hieron.

Et ego exaudiam eum. Desit pronomen in textu Hebræo... & Græco; & in Platerio Gallicano; & apud Hieron.

Et ego exaudiam eum. Desit pronomen in textu Hebræo... & Græco; & in Platerio Gallicano; & apud Hieron.

Christum Tertullianus. z ait. Meminit de libano Dionysii Petrus de Natalibus, Antoninus... Vimentinus & Bolognensis...

Christus ipse vadit ad montem myrris, hoc est, mortificationis nostre, quoniam tantum, opitulando iis, qui mortificant se...

Christus ipse vadit ad montem myrris, hoc est, mortificationis nostre, quoniam tantum, opitulando iis, qui mortificant se...

Christus ipse vadit ad montem myrris, hoc est, mortificationis nostre, quoniam tantum, opitulando iis, qui mortificant se...

Christus ipse vadit ad montem myrris, hoc est, mortificationis nostre, quoniam tantum, opitulando iis, qui mortificant se...

Christus ipse vadit ad montem myrris, hoc est, mortificationis nostre, quoniam tantum, opitulando iis, qui mortificant se...

Christus ipse vadit ad montem myrris, hoc est, mortificationis nostre, quoniam tantum, opitulando iis, qui mortificant se...

Christus ipse vadit ad montem myrris, hoc est, mortificationis nostre, quoniam tantum, opitulando iis, qui mortificant se...

Davidem in tribulatione invocantem exaudivit ipse in absconditis... Davidem in tribulatione invocantem exaudivit ipse in absconditis...

Davidem in tribulatione invocantem exaudivit ipse in absconditis... Davidem in tribulatione invocantem exaudivit ipse in absconditis...

Davidem in tribulatione invocantem exaudivit ipse in absconditis... Davidem in tribulatione invocantem exaudivit ipse in absconditis...

Davidem in tribulatione invocantem exaudivit ipse in absconditis... Davidem in tribulatione invocantem exaudivit ipse in absconditis...

Davidem in tribulatione invocantem exaudivit ipse in absconditis... Davidem in tribulatione invocantem exaudivit ipse in absconditis...

Davidem in tribulatione invocantem exaudivit ipse in absconditis... Davidem in tribulatione invocantem exaudivit ipse in absconditis...

Davidem in tribulatione invocantem exaudivit ipse in absconditis... Davidem in tribulatione invocantem exaudivit ipse in absconditis...

Davidem in tribulatione invocantem exaudivit ipse in absconditis... Davidem in tribulatione invocantem exaudivit ipse in absconditis...

Avita fuitur brevi, quorum sufficit cuique malitia sua... Avita fuitur brevi, quorum sufficit cuique malitia sua...

Avita fuitur brevi, quorum sufficit cuique malitia sua... Avita fuitur brevi, quorum sufficit cuique malitia sua...

Avita fuitur brevi, quorum sufficit cuique malitia sua... Avita fuitur brevi, quorum sufficit cuique malitia sua...

Avita fuitur brevi, quorum sufficit cuique malitia sua... Avita fuitur brevi, quorum sufficit cuique malitia sua...

Avita fuitur brevi, quorum sufficit cuique malitia sua... Avita fuitur brevi, quorum sufficit cuique malitia sua...

Avita fuitur brevi, quorum sufficit cuique malitia sua... Avita fuitur brevi, quorum sufficit cuique malitia sua...

Avita fuitur brevi, quorum sufficit cuique malitia sua... Avita fuitur brevi, quorum sufficit cuique malitia sua...

Avita fuitur brevi, quorum sufficit cuique malitia sua... Avita fuitur brevi, quorum sufficit cuique malitia sua...

Vertical marginal notes on the left side of page 359, including references to various biblical and patristic sources.

Vertical marginal notes on the left side of page 409, including references to various biblical and patristic sources.

Vertical marginal notes on the right side of page 409, including references to various biblical and patristic sources.